

TÂNARUL DIN NAIN

Duminică a douăzecea după Rusalii (A treia alui Luca)

Impreună cu învățăcelii lui și cu popor mult Iisus mergea odată către cetatea Nain, ca să propovăduiască locuitorilor a celei cetăți cuvântul cel viu al lui Dumnezeu. Când tocmai se apropiu de poarta cetății, iată, scoțeau un mort și îl duceau la îngropare, în cimitirul ce era în afară de cetate.

Mortul acela era un băiat tânăr, mort în floarea vieții sale, fiul unui născut al unei femei văduve și sărace. Era așadar singurul sprijin al sărmaneii femei, în care ea își punea toată nădejdea. Iși poate închipui așadar ori-cine durerea ei. Impreună cu dânsa era popor mult din cetate, care mergea pe urma sicriului. Ea plângea și își smulgea părul, oamenii încercau să o mângâie, dar cine ar fi putut să aline durerea nemărginită a sărmaneii femei? Cuvintele de mângâiere ale oamenilor îi răniu și mai adânc inima. Toată bucuria, toată nădejdea și mângâierea, sprijinul bătrânețelor ei înainta către mormânt și nu putea să-l oprească.

În neputința ei vărsa șiri de lacrimi și Iisus a văzut-o. Iisus nici-odată n'a trecut nepăsător pe lângă oamenii necăjiți și îndurerăți. El, care a înțeles întotdeauna durerea oamenilor, a înțeles și adânc, nemărginit de adânc durerea ce era sălășluită în inima acestei femei și s'a oprit. S'a apropiat de femeie și — i-a zis: Nu plânge!

Aceste cuvinte i-le vor fi zis și oamenii cari o însoțiau: prietenii și rudele. Dar ca a plâns mai departe, adâncimea durerii ei nu puteau să o cunoască aceia, cari o mângâiau. Când însă aceleas cuvinte i-le-a zis Iisus, lacrimile i-s-au uscat deodată. Vestea minunatului prooroc din Nazaret a străbătut și la ea și mai ales vestea numeroaselor binefaceri, ce le făcuse ei celor necăjiți și obișnuiți.

De-accea plină de încredere își îndreaptă ochii înspre Iisus. Cei cari duceau mortul, s'au oprit și ei, unii priveau cu mirare pe Iisus și nu puteau pricepe, de ce oprește pe oameni în drumul către cimitir? Ceiațălți, îl priveau cu oarecare încredere și așteptau să vadă cele ce aveau să urmeze.

Iisus s'a apropiat de sicriu. A aruncat o privire către mort, făcând galbenă a tânărului via și scos o lacrimă și din ochii lui. — Tânărule, (ie îți zic: Scoală-te! În clipa când el a grăit cuvintele acestea tânărul s'a sculat. În fața lui s'a ivit din nou roșeața, gura lui s'a deschis și a început

SEPTIMIU POPA

Cuvântarea I. P. S. Mitropolitului Pimen al Moldovei

rostită cu prilejul sfințirii pietrii de temelie a Catedralei ortodoxe de la Cluj

Cu deosebită plăcere am primit invitațiunea, ce mi s'a făcut de a lua parte la punerea pietrii de temelie a Catedralei Episcopale din Cluj la care am venit cu un îndoit îndemnul sufletesc.

Pe de o parte m'a îndemnat sentimentul meu, de adâncă dragoste frățească, care ne unește pe noi toți, cei din vechii regat cu voi frații noștri ardeleni, ca și pe ceilalți frați din provinciile românești, sentiment, care este chezașia de trănicie a unirii, care s'a împlinit cu mari jertfe în vremea marelui război. Pe de altă parte, m'a îndemnat și faptul, că, punându-se temelia unei catedrale episcopale, în acest oraș, avem fericitul prilej să vedem, cu ochii noștri, ceea ce cu 450 ani în urmă, marele Voevod al Moldovei Ștefan, își pusese numai, ca un gând de viitor. Sămânța, aruncată de el în miezul sufletului românesc, de peste munți, nu a perit, după patru veacuri și jumătate, ci, cu mari greutăți s'a păstrat și a dat, „roada sa la vremea sa“ în timpul glorioasei domnii a M. S. Regelui Ferdinand I. prin vitejia ostirii noastre.

Căci, în adevăr, ce sărbătorim astăzi dacă nu îndeplinirea, aveva, a unui gând măreț, zămislit în capul unui erou și geniu politic, Ștefan cel Mare, domnul Moldovei, ctitorul episcopiei Vadului, ca și a lui Mihai Viteazul, domn al Munteniei, ctitorul mitropoliei de la Alba-Iulia!

Vremurile s'au schimbat și împrejurări grele au venit peste neamul nostru, așa că făpta marelui Voevod Ștefan a fost și ea zguduită de marele vijelii și înălțată în negura vremurilor, care de obicei acopăr faptele, al căror mers a fost întrerupt.

Dar, ea n'a murit! căci ea și bobul de grâu, în care există puterea de viață și după multe veacuri, tot așa făpta cea bună găsește necontenit prilej de afirmare. Astfel episcopiu Vadului, ctitoria marelui voevod Ștefan al Moldovei

și a revenit în alcătuirea de azi a episcopiei Clujului, iar biserică de pe râul Someș, zidită de Ștefan cel Mare, reapare aici în vremea M. S. Regelui Ferdinand I. în forma unei catedrale mărețe, a cărei temelie o punem pentru a fi acum, ceea ce a fost și atunci, prilej de afirmare a naționalității noastre românești.

După o așteptare de veacuri și print-un război, plin de jertfe și de suferinți, toți românii, fiind uniți politicește într-o singură țară se cuvine, ca această unire, politica și sfântă, să fie peecutălă printr-o desăvârșită înțelegere sufletescă între frați, eșită din acelaș cuget și simțire românească, care trebuie să ne călăuzească în toate împrejurările vieții noastre, ca neam și stat.

Faptul, că putem peatra fundamentală a unei biserici, care realizează gândul de întărire a neamului nostru românesc zămislit în capul marelui voevod și geniu politic Ștefan cel Mare, are deci un adânc înțeles pentru noi.

Din mormântul dela Putna, unde ctitorul episcopiei Vadului doarme somnul de veci, ni se șoptește tainic: „Fiți strănsi uniți între voi prin credința în țaria neamului, și Dumnezeu vă va ajuta să fiți un neam mare și puternic, căci eu numai prin puterea credinței am biruit“.

Cu acest gând, cules dela mormântul marelui Voevod și ctitor al mitropolitului dela Suceava, urmas al mitropolitului dela Suceava, care a sfințit pe cel dintâi episcop al Vadului, am venit la voi frații mei cu multă trageră de inimă și cu multă evlavie să iau parte la această strălucită sărbătoare de reînviere a trecutului glorios al neamului nostru românesc.

Dar, ea n'a murit! căci ea și bobul de grâu, în care există puterea de viață și după multe veacuri, tot așa făpta cea bună găsește necontenit prilej de afirmare. Astfel episcopiu Vadului, ctitoria marelui voevod Ștefan al Moldovei

și a revenit în alcătuirea de azi a episcopiei Clujului, iar biserică de pe râul Someș, zidită de Ștefan cel Mare, reapare aici în vremea M. S. Regelui Ferdinand I. în forma unei catedrale mărețe, a cărei temelie o punem pentru a fi acum, ceea ce a fost și atunci, prilej de afirmare a naționalității noastre românești.

După o așteptare de veacuri și print-un război, plin de jertfe și de suferinți, toți românii, fiind uniți politicește într-o singură țară se cuvine, ca această unire, politica și sfântă, să fie peecutălă printr-o desăvârșită înțelegere sufletescă între frați, eșită din acelaș cuget și simțire românească, care trebuie să ne călăuzească în toate împrejurările vieții noastre, ca neam și stat.

Faptul, că putem peatra fundamentală a unei biserici, care realizează gândul de întărire a neamului nostru românesc zămislit în capul marelui voevod și geniu politic Ștefan cel Mare, are deci un adânc înțeles pentru noi.

Din mormântul dela Putna, unde ctitorul episcopiei Vadului doarme somnul de veci, ni se șoptește tainic: „Fiți strănsi uniți între voi prin credința în țaria neamului, și Dumnezeu vă va ajuta să fiți un neam mare și puternic, căci eu numai prin puterea credinței am biruit“.

Cu acest gând, cules dela mormântul marelui Voevod și ctitor al mitropolitului dela Suceava, urmas al mitropolitului dela Suceava, care a sfințit pe cel dintâi episcop al Vadului, am venit la voi frații mei cu multă trageră de inimă și cu multă evlavie să iau parte la această strălucită sărbătoare de reînviere a trecutului glorios al neamului nostru românesc.

Dar, ea n'a murit! căci ea și bobul de grâu, în care există puterea de viață și după multe veacuri, tot așa făpta cea bună găsește necontenit prilej de afirmare. Astfel episcopiu Vadului, ctitoria marelui voevod Ștefan al Moldovei

și a revenit în alcătuirea de azi a episcopiei Clujului, iar biserică de pe râul Someș, zidită de Ștefan cel Mare, reapare aici în vremea M. S. Regelui Ferdinand I. în forma unei catedrale mărețe, a cărei temelie o punem pentru a fi acum, ceea ce a fost și atunci, prilej de afirmare a naționalității noastre românești.

După o așteptare de veacuri și print-un război, plin de jertfe și de suferinți, toți românii, fiind uniți politicește într-o singură țară se cuvine, ca această unire, politica și sfântă, să fie peecutălă printr-o desăvârșită înțelegere sufletescă între frați, eșită din acelaș cuget și simțire românească, care trebuie să ne călăuzească în toate împrejurările vieții noastre, ca neam și stat.

Faptul, că putem peatra fundamentală a unei biserici, care realizează gândul de întărire a neamului nostru românesc zămislit în capul marelui voevod și geniu politic Ștefan cel Mare, are deci un adânc înțeles pentru noi.

Din mormântul dela Putna, unde ctitorul episcopiei Vadului doarme somnul de veci, ni se șoptește tainic: „Fiți strănsi uniți între voi prin credința în țaria neamului, și Dumnezeu vă va ajuta să fiți un neam mare și puternic, căci eu numai prin puterea credinței am biruit“.

Cu acest gând, cules dela mormântul marelui Voevod și ctitor al mitropolitului dela Suceava, urmas al mitropolitului dela Suceava, care a sfințit pe cel dintâi episcop al Vadului, am venit la voi frații mei cu multă trageră de inimă și cu multă evlavie să iau parte la această strălucită sărbătoare de reînviere a trecutului glorios al neamului nostru românesc.

Dar, ea n'a murit! căci ea și bobul de grâu, în care există puterea de viață și după multe veacuri, tot așa făpta cea bună găsește necontenit prilej de afirmare. Astfel episcopiu Vadului, ctitoria marelui voevod Ștefan al Moldovei

și a revenit în alcătuirea de azi a episcopiei Clujului, iar biserică de pe râul Someș, zidită de Ștefan cel Mare, reapare aici în vremea M. S. Regelui Ferdinand I. în forma unei catedrale mărețe, a cărei temelie o punem pentru a fi acum, ceea ce a fost și atunci, prilej de afirmare a naționalității noastre românești.

După o așteptare de veacuri și print-un război, plin de jertfe și de suferinți, toți românii, fiind uniți politicește într-o singură țară se cuvine, ca această unire, politica și sfântă, să fie peecutălă printr-o desăvârșită înțelegere sufletescă între frați, eșită din acelaș cuget și simțire românească, care trebuie să ne călăuzească în toate împrejurările vieții noastre, ca neam și stat.

Faptul, că putem peatra fundamentală a unei biserici, care realizează gândul de întărire a neamului nostru românesc zămislit în capul marelui voevod și geniu politic Ștefan cel Mare, are deci un adânc înțeles pentru noi.

Din mormântul dela Putna, unde ctitorul episcopiei Vadului doarme somnul de veci, ni se șoptește tainic: „Fiți strănsi uniți între voi prin credința în țaria neamului, și Dumnezeu vă va ajuta să fiți un neam mare și puternic, căci eu numai prin puterea credinței am biruit“.

Cu acest gând, cules dela mormântul marelui Voevod și ctitor al mitropolitului dela Suceava, urmas al mitropolitului dela Suceava, care a sfințit pe cel dintâi episcop al Vadului, am venit la voi frații mei cu multă trageră de inimă și cu multă evlavie să iau parte la această strălucită sărbătoare de reînviere a trecutului glorios al neamului nostru românesc.

Dar, ea n'a murit! căci ea și bobul de grâu, în care există puterea de viață și după multe veacuri, tot așa făpta cea bună găsește necontenit prilej de afirmare. Astfel episcopiu Vadului, ctitoria marelui voevod Ștefan al Moldovei

și a revenit în alcătuirea de azi a episcopiei Clujului, iar biserică de pe râul Someș, zidită de Ștefan cel Mare, reapare aici în vremea M. S. Regelui Ferdinand I. în forma unei catedrale mărețe, a cărei temelie o punem pentru a fi acum, ceea ce a fost și atunci, prilej de afirmare a naționalității noastre românești.

După o așteptare de veacuri și print-un război, plin de jertfe și de suferinți, toți românii, fiind uniți politicește într-o singură țară se cuvine, ca această unire, politica și sfântă, să fie peecutălă printr-o desăvârșită înțelegere sufletescă între frați, eșită din acelaș cuget și simțire românească, care trebuie să ne călăuzească în toate împrejurările vieții noastre, ca neam și stat.

Faptul, că putem peatra fundamentală a unei biserici, care realizează gândul de întărire a neamului nostru românesc zămislit în capul marelui voevod și geniu politic Ștefan cel Mare, are deci un adânc înțeles pentru noi.

Din mormântul dela Putna, unde ctitorul episcopiei Vadului doarme somnul de veci, ni se șoptește tainic: „Fiți strănsi uniți între voi prin credința în țaria neamului, și Dumnezeu vă va ajuta să fiți un neam mare și puternic, căci eu numai prin puterea credinței am biruit“.

Cu acest gând, cules dela mormântul marelui Voevod și ctitor al mitropolitului dela Suceava, urmas al mitropolitului dela Suceava, care a sfințit pe cel dintâi episcop al Vadului, am venit la voi frații mei cu multă trageră de inimă și cu multă evlavie să iau parte la această strălucită sărbătoare de reînviere a trecutului glorios al neamului nostru românesc.

Dar, ea n'a murit! căci ea și bobul de grâu, în care există puterea de viață și după multe veacuri, tot așa făpta cea bună găsește necontenit prilej de afirmare. Astfel episcopiu Vadului, ctitoria marelui voevod Ștefan al Moldovei

și a revenit în alcătuirea de azi a episcopiei Clujului, iar biserică de pe râul Someș, zidită de Ștefan cel Mare, reapare aici în vremea M. S. Regelui Ferdinand I. în forma unei catedrale mărețe, a cărei temelie o punem pentru a fi acum, ceea ce a fost și atunci, prilej de afirmare a naționalității noastre românești.

După o așteptare de veacuri și print-un război, plin de jertfe și de suferinți, toți românii, fiind uniți politicește într-o singură țară se cuvine, ca această unire, politica și sfântă, să fie peecutălă printr-o desăvârșită înțelegere sufletescă între frați, eșită din acelaș cuget și simțire românească, care trebuie să ne călăuzească în toate împrejurările vieții noastre, ca neam și stat.

Faptul, că putem peatra fundamentală a unei biserici, care realizează gândul de întărire a neamului nostru românesc zămislit în capul marelui voevod și geniu politic Ștefan cel Mare, are deci un adânc înțeles pentru noi.

Din mormântul dela Putna, unde ctitorul episcopiei Vadului doarme somnul de veci, ni se șoptește tainic: „Fiți strănsi uniți între voi prin credința în țaria neamului, și Dumnezeu vă va ajuta să fiți un neam mare și puternic, căci eu numai prin puterea credinței am biruit“.

Cu acest gând, cules dela mormântul marelui Voevod și ctitor al mitropolitului dela Suceava, urmas al mitropolitului dela Suceava, care a sfințit pe cel dintâi episcop al Vadului, am venit la voi frații mei cu multă trageră de inimă și cu multă evlavie să iau parte la această strălucită sărbătoare de reînviere a trecutului glorios al neamului nostru românesc.

Dar, ea n'a murit! căci ea și bobul de grâu, în care există puterea de viață și după multe veacuri, tot așa făpta cea bună găsește necontenit prilej de afirmare. Astfel episcopiu Vadului, ctitoria marelui voevod Ștefan al Moldovei

și a revenit în alcătuirea de azi a episcopiei Clujului, iar biserică de pe râul Someș, zidită de Ștefan cel Mare, reapare aici în vremea M. S. Regelui Ferdinand I. în forma unei catedrale mărețe, a cărei temelie o punem pentru a fi acum, ceea ce a fost și atunci, prilej de afirmare a naționalității noastre românești.

După o așteptare de veacuri și print-un război, plin de jertfe și de suferinți, toți românii, fiind uniți politicește într-o singură țară se cuvine, ca această unire, politica și sfântă, să fie peecutălă printr-o desăvârșită înțelegere sufletescă între frați, eșită din acelaș cuget și simțire românească, care trebuie să ne călăuzească în toate împrejurările vieții noastre, ca neam și stat.

Faptul, că putem peatra fundamentală a unei biserici, care realizează gândul de întărire a neamului nostru românesc zămislit în capul marelui voevod și geniu politic Ștefan cel Mare, are deci un adânc înțeles pentru noi.

Din mormântul dela Putna, unde ctitorul episcopiei Vadului doarme somnul de veci, ni se șoptește tainic: „Fiți strănsi uniți între voi prin credința în țaria neamului, și Dumnezeu vă va ajuta să fiți un neam mare și puternic, căci eu numai prin puterea credinței am biruit“.

Cu acest gând, cules dela mormântul marelui Voevod și ctitor al mitropolitului dela Suceava, urmas al mitropolitului dela Suceava, care a sfințit pe cel dintâi episcop al Vadului, am venit la voi frații mei cu multă trageră de inimă și cu multă evlavie să iau parte la această strălucită sărbătoare de reînviere a trecutului glorios al neamului nostru românesc.

Dar, ea n'a murit! căci ea și bobul de grâu, în care există puterea de viață și după multe veacuri, tot așa făpta cea bună găsește necontenit prilej de afirmare. Astfel episcopiu Vadului, ctitoria marelui voevod Ștefan al Moldovei

și a revenit în alcătuirea de azi a episcopiei Clujului, iar biserică de pe râul Someș, zidită de Ștefan cel Mare, reapare aici în vremea M. S. Regelui Ferdinand I. în forma unei catedrale mărețe, a cărei temelie o punem pentru a fi acum, ceea ce a fost și atunci, prilej de afirmare a naționalității noastre românești.

După o așteptare de veacuri și print-un război, plin de jertfe și de suferinți, toți românii, fiind uniți politicește într-o singură țară se cuvine, ca această unire, politica și sfântă, să fie peecutălă printr-o desăvârșită înțelegere sufletescă între frați, eșită din acelaș cuget și simțire românească, care trebuie să ne călăuzească în toate împrejurările vieții noastre, ca neam și stat.

Faptul, că putem peatra fundamentală a unei biserici, care realizează gândul de întărire a neamului nostru românesc zămislit în capul marelui voevod și geniu politic Ștefan cel Mare, are deci un adânc înțeles pentru noi.

Din mormântul dela Putna, unde ctitorul episcopiei Vadului doarme somnul de veci, ni se șoptește tainic: „Fiți strănsi uniți între voi prin credința în țaria neamului, și Dumnezeu vă va ajuta să fiți un neam mare și puternic, căci eu numai prin puterea credinței am biruit“.

Cu acest gând, cules dela mormântul marelui Voevod și ctitor al mitropolitului dela Suceava, urmas al mitropolitului dela Suceava, care a sfințit pe cel dintâi episcop al Vadului, am venit la voi frații mei cu multă trageră de inimă și cu multă evlavie să iau parte la această strălucită sărbătoare de reînviere a trecutului glorios al neamului nostru românesc.

Dar, ea n'a murit! căci ea și bobul de grâu, în care există puterea de viață și după multe veacuri, tot așa făpta cea bună găsește necontenit prilej de afirmare. Astfel episcopiu Vadului, ctitoria marelui voevod Ștefan al Moldovei

și a revenit în alcătuirea de azi a episcopiei Clujului, iar biserică de pe râul Someș, zidită de Ștefan cel Mare, reapare aici în vremea M. S. Regelui Ferdinand I. în forma unei catedrale mărețe, a cărei temelie o punem pentru a fi acum, ceea ce a fost și atunci, prilej de afirmare a naționalității noastre românești.

După o așteptare de veacuri și print-un război, plin de jertfe și de suferinți, toți românii, fiind uniți politicește într-o singură țară se cuvine, ca această unire, politica și sfântă, să fie peecutălă printr-o desăvârșită înțelegere sufletescă între frați, eșită din acelaș cuget și simțire românească, care trebuie să ne călăuzească în toate împrejurările vieții noastre, ca neam și stat.

Faptul, că putem peatra fundamentală a unei biserici, care realizează gândul de întărire a neamului nostru românesc zămislit în capul marelui voevod și geniu politic Ștefan cel Mare, are deci un adânc înțeles pentru noi.

Din mormântul dela Putna, unde ctitorul episcopiei Vadului doarme somnul de veci, ni se șoptește tainic: „Fiți strănsi uniți între voi prin credința în țaria neamului, și Dumnezeu vă va ajuta să fiți un neam mare și puternic, căci eu numai prin puterea credinței am biruit“.

Cu acest gând, cules dela mormântul marelui Voevod și ctitor al mitropolitului dela Suceava, urmas al mitropolitului dela Suceava, care a sfințit pe cel dintâi episcop al Vadului, am venit la voi frații mei cu multă trageră de inimă și cu multă evlavie să iau parte la această strălucită sărbătoare de reînviere a trecutului glorios al neamului nostru românesc.

Dar, ea n'a murit! căci ea și bobul de grâu, în care există puterea de viață și după multe veacuri, tot așa făpta cea bună găsește necontenit prilej de afirmare. Astfel episcopiu Vadului, ctitoria marelui voevod Ștefan al Moldovei

și a revenit în alcătuirea de azi a episcopiei Clujului, iar biserică de pe râul Someș, zidită de Ștefan cel Mare, reapare aici în vremea M. S. Regelui Ferdinand I. în forma unei catedrale mărețe, a cărei temelie o punem pentru a fi acum, ceea ce a fost și atunci, prilej de afirmare a naționalității noastre românești.

După o așteptare de veacuri și print-un război, plin de jertfe și de suferinți, toți românii, fiind uniți politicește într-o singură țară se cuvine, ca această unire, politica și sfântă, să fie peecutălă printr-o desăvârșită înțelegere sufletescă între frați, eșită din acelaș cuget și simțire românească, care trebuie să ne călăuzească în toate împrejurările vieții noastre, ca neam și stat.

Faptul, că putem peatra fundamentală a unei biserici, care realizează gândul de întărire a neamului nostru românesc zămislit în capul marelui voevod și geniu politic Ștefan cel Mare, are deci un adânc înțeles pentru noi.

Din mormântul dela Putna, unde ctitorul episcopiei Vadului doarme somnul de veci, ni se șoptește tainic: „Fiți strănsi uniți între voi prin credința în țaria neamului, și Dumnezeu vă va ajuta să fiți un neam mare și puternic, căci eu numai prin puterea credinței am biruit“.

Cu acest gând, cules dela mormântul marelui Voevod și ctitor al mitropolitului dela Suceava, urmas al mitropolitului dela Suceava, care a sfințit pe cel dintâi episcop al Vadului, am venit la voi frații mei cu multă trageră de inimă și cu multă evlavie să iau parte la această strălucită sărbătoare de reînviere a trecutului glorios al neamului nostru românesc.

Dar, ea n'a murit! căci ea și bobul de grâu, în care există puterea de viață și după multe veacuri, tot așa făpta cea bună găsește necontenit prilej de afirmare. Astfel episcopiu Vadului, ctitoria marelui voevod Ștefan al Moldovei

și a revenit în alcătuirea de azi a episcopiei Clujului, iar biserică de pe râul Someș, zidită de Ștefan cel Mare, reapare aici în vremea M. S. Regelui Ferdinand I. în forma unei catedrale mărețe, a cărei temelie o punem pentru a fi acum, ceea ce a fost și atunci, prilej de afirmare a naționalității noastre românești.

După o așteptare de veacuri și print-un război, plin de jertfe și de suferinți, toți românii, fiind uniți politicește într-o singură țară se cuvine, ca această unire, politica și sfântă, să fie peecutălă printr-o desăvârșită înțelegere sufletescă între frați, eșită din acelaș cuget și simțire românească, care trebuie să ne călăuzească în toate împrejurările vieții noastre, ca neam și stat.

Faptul, că putem peatra fundamentală a unei biserici, care realizează gândul de întărire a neamului nostru românesc zămislit în capul marelui voevod și geniu politic Ștefan cel Mare, are deci un adânc înțeles pentru noi.

Din mormântul dela Putna, unde ctitorul episcopiei Vadului doarme somnul de veci, ni se șoptește tainic: „Fiți strănsi uniți între voi prin credința în țaria neamului, și Dumnezeu vă va ajuta să fiți un neam mare și puternic, căci eu numai prin puterea credinței am biruit“.

Cu acest gând, cules dela mormântul marelui Voevod și ctitor al mitropolitului dela Suceava, urmas al mitropolitului dela Suceava, care a sfințit pe cel dintâi episcop al Vadului, am venit la voi frații mei cu multă trageră de inimă și cu multă evlavie să iau parte la această strălucită sărbătoare de reînviere a trecutului glorios al neamului nostru românesc.

Dar, ea n'a murit! căci ea și bobul de grâu, în care există puterea de viață și după multe veacuri, tot așa făpta cea bună găsește necontenit prilej de afirmare. Astfel episcopiu Vadului, ctitoria marelui voevod Ștefan al Moldovei

și a revenit în alcătuirea de azi a episcopiei Clujului, iar biserică de pe râul Someș, zidită de Ștefan cel Mare, reapare aici în vremea M. S. Regelui Ferdinand I. în forma unei catedrale mărețe, a cărei temelie o punem pentru a fi acum, ceea ce a fost și atunci, prilej de afirmare a naționalității noastre românești.

După o așteptare de veacuri și print-un război, plin de jertfe și de suferinți, toți românii, fiind uniți politicește într-o singură țară se cuvine, ca această unire, politica și sfântă, să fie peecutălă printr-o desăvârșită înțelegere sufletescă între frați, eșită din acelaș cuget și simțire românească, care trebuie să ne călăuzească în toate împrejurările vieții noastre, ca neam și stat.

Faptul, că putem peatra fundamentală a unei biserici, care realizează gândul de întărire a neamului nostru românesc zămislit în capul marelui voevod și geniu politic Ștefan cel Mare, are deci un adânc înțeles pentru noi.

Din mormântul dela Putna, unde ctitorul episcopiei Vadului doarme somnul de veci, ni se șoptește tainic: „Fiți strănsi uniți între voi prin credința în țaria neamului, și Dumnezeu vă va ajuta să fiți un neam mare și puternic, căci eu numai prin puterea credinței am biruit“.

Cu acest gând, cules dela mormântul marelui Voevod și ctitor al mitropolitului dela Suceava, urmas al mitropolitului dela Suceava, care a sfințit pe cel dintâi episcop al Vadului, am venit la voi frații mei cu multă trageră de inimă și cu multă evlavie să iau parte la această strălucită sărbătoare de reînviere a trecutului glorios al neamului nostru românesc.

Dar, ea n'a murit! căci ea și bobul de grâu, în care există puterea de viață și după multe veacuri, tot așa făpta cea bună găsește necontenit prilej de afirmare. Astfel episcopiu Vadului, ctitoria marelui voevod Ștefan al Moldovei

și a revenit în alcătuirea de azi a episcopiei Clujului, iar biserică de pe râul Someș, zidită de Ștefan cel Mare, reapare aici în vremea M. S. Regelui Ferdinand I. în forma unei catedrale mărețe, a cărei temelie o punem pentru a fi acum, ceea ce a fost și atunci, prilej de afirmare a naționalității noastre românești.

După o așteptare de veacuri și print-un război, plin de jertfe și de suferinți, toți românii, fiind uniți politicește într-o singură țară se cuvine, ca această unire, politica și sfântă, să fie peecutălă printr-o desăvârșită înțelegere sufletescă între frați, eșită din acelaș cuget și simțire românească, care trebuie să ne călăuzească în toate împrejurările vieții noastre, ca neam și stat.

Faptul, că putem peatra fundamentală a unei biserici, care realizează gândul de întărire a neamului nostru românesc zămislit în capul marelui voevod și geniu politic Ștefan cel Mare, are deci un adânc înțeles pentru noi.

Din mormântul dela Putna, unde ctitorul episcopiei Vadului doarme somnul de veci, ni se șoptește tainic: „Fiți strănsi uniți între voi prin credința în țaria neamului, și Dumnezeu vă va ajuta să fiți un neam mare și puternic, căci eu numai prin puterea credinței am biruit“.

Cu acest gând, cules dela mormântul marelui Voevod și ctitor al mitropolitului dela Suceava, urmas al mitropolitului dela Suceava, care a sfințit pe cel dintâi episcop al Vadului, am venit la voi frații mei cu multă trageră de inimă și cu multă evlavie să iau parte la această strălucită sărbătoare de reînviere a trecutului glorios al neamului nostru românesc.

Dar, ea n'a murit! căci ea și bobul de grâu, în care există puterea de viață și după multe veacuri, tot așa făpta cea bună găsește necontenit prilej de afirmare. Astfel episcopiu Vadului, ctitoria marelui voevod Ștefan al Moldovei

și a revenit în alcătuirea de azi a episcopiei Clujului, iar biserică de pe râul Someș, zidită de Ștefan cel Mare, reapare aici în vremea M. S. Regelui Ferdinand I. în forma unei catedrale mărețe, a cărei temelie o punem pentru a fi acum, ceea ce a fost și atunci, prilej de afirmare a naționalității noastre rom

O FAPTĂ BUNĂ A DIAVOLULUI

II. Abia de-o săptămână, sorbise din apa minunată și obrazul ei se scofălise, iar puterea tinereții îi descărea văzând cu ochii: Parcă era de cincizeci de ani...

Nu se mai uita la florile pe cari atât de mult le îndrăgea odinioară; cu pași grei trecea pe iarba de mătasă și nu-i simțea mângăierea... Cântecul păsărilor nu-l mai auzea și când trecea prin vr'un sat unde era horă mare...

Și tânărul fecior de împărat, covârșit de înțelepciunea pe care o găzduie din tot sufletul său, se gândea cu dor și cu părere de rău la nepăsătoarea viață de odinioară...

— Cum te-ai schimbat! strigă Făt-Frumos, văzând chipul zbărcit al Voevodului. — Dumneata ești călugărul cel bătrân? se minună feciorul de împărat, dându-se înapoi.

— Nu, prietene!... Nu mai spun asta! Acuma cred că o înțelepciunea este cea ce are omul mai de preț. La ce-ți folosește să fii tânăr și neștiutor, în lumea asta unde trebuie să știi a-tătea, ca să poți fi cineva!

unită cu înțelepciunea dumitale, ar putea ferici poporul meu. — Iar cîșmeaua aceasta, lângă care ne-am întâlnit, s'o botezăm „Izvorul adevărului”, căci aici am aflat noi că tinerețea trebuie să se sprijine pe înțelepciune, iar mințile luminate, ca să poată face ceva, au nevoie de o voință tânără și-un braț neis-tovit!

Cei doi drumeți porniră la drum. În poiana din pădure, feciorul de împărat găsi apa tinereții și se scaldă într'nsa și se făcu iarăși frumos și nepăsător. Acolo le eși în cale cerșetorul olog, care, urcându-se în căruța lui Făt-Frumos, le arătă drumul spre stâncă de unde izvora înțelepciunea.

După ce bău dintr'nsa, călugărul se făcu iar călugăr bătrân și adus de spate și începu să rădă cu hohote la amintirea tuturor prostiilor pe care le făcuse în vremea când era îmbrăcat ca un căpitan.

Lucru ciudat: din anul trecut sub un alt chip, le rămăsese amândurora câte ceva; bătrânul călugăr avea mai multă viață, parca, iar tânărul fecior de împărat era mai cu minte, cu o umbră de gândire pe fruntea senină.

— Bine-ai graiit, mare sfet-nice! — „Să ne întorcem!” — „A venit vremea să nu te mai jii de jocuri... Sunt îngrijorat de cele ce s'or fi petrecând în împărăție, în lipsa Măriei-Tale. Eu așa zice să ne întorcem acasă.”

băut vinurile cele mai îmbălsămate. — Mi se pare că ospețele nu s'au isprăvit încă și v'as spune cu mare bucurie, iubii cititori, unde se află această minunată împărăție; dar cum sunt vremuri de scumpete și de lipsă, mi-e frică să nu dați năvală prea multă acolo și să veniți de hac bieților bucătări!

De la țărani nostri. În această rubrică vom publica lucrările venite de la țărani, ca din scrisul lor sincer și simplu, să se vadă ce minunății comoră de frumusețe, de gândire și de bun simț, sunt în sufletele acelor cari trăiesc la coarnele plugului.

Suflet n'zadar aștepti! În zădar vei plânge, Niciodată n'o să poți Răutatea n'vinge. Căci vința e amară, Oameni în lume s'au schimbat, Dimineața chiar și sara Să se roage au uitat.

— Cum se ia boala? Dacă un sifilitic are răni în gură sau buze, sărută pe cineva sănătos și acela are o căt de mică sgarier-tură pe buze, față, mâini, e ușor să-i dea boala.

— Și cum se ia boala? Dacă un sifilitic are răni în gură sau buze, sărută pe cineva sănătos și acela are o căt de mică sgarier-tură pe buze, față, mâini, e ușor să-i dea boala.

TOT DESPRE SIFILIS

Am primit o mulțime de răvășe de la ceterii acestei foi. În toate sunt rugat să scriu mai des și mai pe larg despre sifilis. Cu drept cuvânt a numit-o unul: „boală vicelană și de rană”.

Ca să fim înțeleși încă bine, și ca să se întipărească în minte cele scrise de noi, vom însoți vorbele noastre cu desene și fotografii. Sacrificiul e mare, dar folosul e și mai mare.

1. Microbul (viețuitoarea, cauza) boalei se cunoaște bine. Are forma unui burghiu foarte subțire cu 6-12 sucituri (învărtituri). Se învârteste nelnicpuit de repede cu toate că-i așa de subțire și de mic că trebuie să pui 1000 de acești microbi cap la cap ca să faci un centimetru.

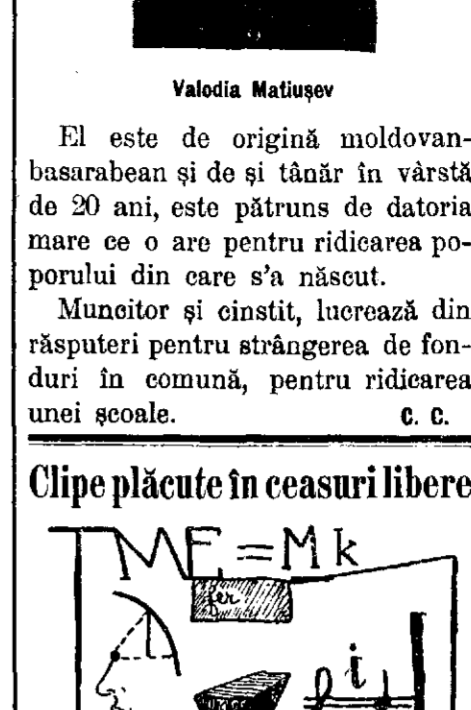
2. Ca să te îmbolnăvești de sifilis e nevoie să ai undeva o rană — căt de mică — pe unde să intre microbul. 3. Sifilisul luat în pripă și cu doțorii anume și îndestulător de tari, se vindecă sigur.

— Mai, da știți ce? adaogă boierul nostru. — Ce? fa amândoi. — Cine mi-a umplea o bute cu apă? — Ei tac amândoi. Numai ce se întorcea țiganul la română: — Auleu, da mai zi și tu, măi! Nu numai tot eu!...

— Ce te doare frumosu' mamei, harhanghelul mamei! — Au, au, ma doare toate, toate! — Vai de mine, și de mine — ce te doare mamei, ce te doare. — Toate mă doare, tot mă doare, numai bortele nasului nu mă doare — sfârși țiganul.

Oameni de bine

Aici dăm chipul D-lui Valodia Matiușev, notarul comunei Copac-lia-Răzeși, jud. Cahul din Basarabia.

Valodia Matiușev. El este de origină moldovan-basarabeian și deși tânăr în vârstă de 20 ani, este pătruns de datoria mare ce o are pentru ridicarea poporului din care s'a născut.

El este de origină moldovan-basarabeian și deși tânăr în vârstă de 20 ani, este pătruns de datoria mare ce o are pentru ridicarea poporului din care s'a născut. Muncitor și cinstit, lucrează din răspuțeri pentru strângerea de fonduri în comună, pentru ridicarea unei școli.

— Ce-i place omului? Deși nu e gustat, Nici bun de mâncat; Nu e nici animal Nici vegetal. Cine poate fi el? Precum și contrarul Ce nu-i place omului? Ghiciei co-i?

Deslegările se primesc până la 14 Noembrie 1923, iar numele acestora cari au deslegat se vor publica în foaie. Se vor da 3 premii: 1. Abonament la „Cultura Poporului” pe 6 luni.

— Ai vrea să piei mai repede. Să mă duc după dănsul. Să scapi de mine. Dar nu, eu am să trăiesc. Hm! Tu ai să crapi! Nu vezi că ești ca o stafie.

TINERETUL CARE ÎMBRĂȚISEAZĂ NEGOTUL ȘI MESERIILE. Gândul nostru este că încurajăm cât mai mult tinerul de la sate, tineret care îmbrățează: negoțul și meseriile.

TRAIAN G. STOENESCU avocat București, Calea Șerban-Vodă 43.

LIQUEURILE SZILAGYI sunt cele mai bune! Fabricile Eleonora Szilagyî Societate pe acții. Furnizoare ale Curții Regale Române. Cluj, Calea Regele Ferdinand 107 TELEFON 239

CĂTRE OAMENII DE BINE. Rugăm pe preștii din sat, cum și pe învățătorii sau alți cărturari, să ne trimită din satele lor chipul (fotografia) a celui mai bun gospodar, care a făcut fapte bune, fie pentru biserică, fie pentru școală sau alt-ceva, chipul aceluia gospodar care e harnic, are gospodăria cea mai frumoasă, și se bucură de toată cinstea.

Izvorul cel mai fin de cumpărare REGELE PALĂRIILOR CLUJ, PIATA UNIRII Lloyd 1638. 7 50-25

BAIA DIANA Camere cu abur și vană, precum și tratament hidrotropic, băi gaze, cu sulf, cu sare sau cu extras de brazi. CONTROL MEDICAL Lloyd 1638. 5 50-25

MAGAZIN DE MODE „B-A-R-Z-A” A. GUTTFRIED CLUJ, Calea Reg. Ferdinand 11 7 50-25

„MELISSA” 15-14 Telefon 648 și 665 Cluj - Calea Dorobanților 40 și 41-a

LOUIS DĒRI BLANAR Cluj, Str. Memorandului Nr. 3. Telefon 12-13. 8 50-25

Cele mai bune mașini de scris să capătă la MIHAI KÖRMENTY specialist în reparații CLUJ, Strada Regina Maria 25. Telefon 9-51 Lloyd 1638. 8 50-25

FATA DASCĂLULUI

4 Povestire în scrierile de toamnă. În tovarășia acestora Trandafir sta aproape toată după amiaza în jurul biliardului. De aici treceau la crâșma lui Haim de pe ulița a doua, unde avea un vin de cotnar, roș ca sângele ce încălzese inimile.

Înălțe imnul de slavă pe-o rază ce nu mai avea sfârșit. Trilurile erau variate: aci murmură apa pe prund, aci fluera un flaut parca. Și umbrele frunzelor pomilor cădeau ca niște pete somnoroase pe albul cărării.

— Și limbile de foc se încoletăceau ca șerpii în cuptor. Tavalele erau pline cu plăcinte. În culme cald. Lumina lămpii din părețe părea mai veselă, iar pe drumuri, pe case, în ogrădă, pe garduri, pretutindeni cădeau fulgii de omăt, alene, plăcut.

— Ai vrea să piei mai repede. Să mă duc după dănsul. Să scapi de mine. Dar nu, eu am să trăiesc. Hm! Tu ai să crapi! Nu vezi că ești ca o stafie.

— Ai vrea să piei mai repede. Să mă duc după dănsul. Să scapi de mine. Dar nu, eu am să trăiesc. Hm! Tu ai să crapi! Nu vezi că ești ca o stafie.

— Ai vrea să piei mai repede. Să mă duc după dănsul. Să scapi de mine. Dar nu, eu am să trăiesc. Hm! Tu ai să crapi! Nu vezi că ești ca o stafie.

O înălțătoare sărbătoare a Dorohoiului

În ziua de 2 Septembrie a. e. a avut loc serbarea desvelirii „Monumentului Luptătorilor” din comuna Vârful Câmpului din jud. Dorohoi.
La ora 8 dimineața a sosit Reg. 29 Inf., în frunte cu bravul colonel Brucianu. Au luat parte autoritățile comunale și lume multă. Sfințirea apei a fost oficiată de către preoții: Gh. Măzărănuș, Măcărășcu, Cărăușu și Vasile Eoahe preotul paroh din localitate.
În timpul când întreg elerul ruga pe bunul Dumnezeu pentru sfințirea apei, în lungi coloane de trăsuri au sosit și frații bucovineni pentru a lua și ei parte la însoțita sărbătoare. În fața mulțimii mizeată până la lucrări monumentul a fost desvelit de către doi invalizi de război. După sfințirea d. Dimitrie Urzică, institutor și capitan în rezervă, citește actul de fondare, precum și tabloul tuturor luptătorilor din această comună, luptători cari au luat parte în războiul de la 1916—1919. Apoi dăa le încredințează primarului comunei N. Puiu pentru a le pune în saloanele primăriei ca un înalt simbol spre muncă cinstită celor ce vin după dânsii. Prezintă apoi preotului paroh V. Eoahe tabloul cu fotografiile celor 115 morți pe câmpul de onoare, cu frumoasa rugămintă de a-l pune la locul de cinste în sfântul altar, în semn de adâncă recunoștință și dragoste

neînămintă pentru eroii căzuți în luptă. Telegrama trimisă de M. S. Regele, luptătorilor din com. Vârful Câmpului, este citită în plin public de către același domn Dimitrie Urzică.
Șirul cuvântărilor a fost început de către bunul și blândul părinte Gheorghe Măzărănuș, care în cuvinte frumoase slăvește dinastia, neamul și țara și, admiră cu toată sinceritatea gloria armatei Române. Muzica cântă Imnul Regal.
Di Major Gălușcă spune despre suferințele îndurate de acești luptători în războiul mondial precum și de dorul sfânt moștenit de la strămoșii lor. Unirea tuturor Românilor într'un singur mănunchi. Muzica cântă același imn. Di Luca Buliga, într'o frumoasă limbă românească arată sentimentele nutrito de frații de dincolo pentru patria mamă Slăvește neamul, țara și armata română. Muzica cântă. Di Gr. Șoltuz, face o prea frumoasă asemănare între moartea obișnuită și moartea vitează. Admiră eroismul soldatului român și urează întregii armate, dinastiei și neamului, ferice în viitor. Muzica cântă. Di Iancu, directorul Școlii Normale Sădriceni, într'o caldă cuvântare face un istoric al jertfelor aduse pe altarul patriei de întreaga populație a satelor și a orașelor în vremea acestui crâncen război. Dsa amintește tuturor momentele grele prin care au trecut,

cu caracter cultural și de propagandă națională. Această instituție întemeiată încă de acum 4 ani de zile de către d-l George Bacalogh, în timpul cel mai prielnic, în timpul frământărilor bolșevice pentru consolidarea unității suflatești și naționale a românilor din Bihor și jur.
Reuniunea „Cele Trei Crișuri” în fruntea căruia stă d-l Bacalogh, care a făcut jertfe materiale și a desvolat o muncă rodnică are la activul ei o mulțime de manifestări culturale. S'au organizat numeroase sezoane și expoziții în Cluj și Oradea-Mare, la cari și-au expus tablourile cei mai talentați pictori români și străini. Au fost înființate numeroase biblioteci în Oradea-Mare și alte multe sate din Bihor; școli de adulți (pentru învățarea limbii românești); s'au tipărit broșuri de propagandă și se redactează revista literară „Cele Trei Crișuri” una dintre serioasele reviste de literatură din țara noastră, și care are grupată în jurul ei buni scriitori români. Această revistă e în al IV-lea an de viață.
În curând reuniunea va scoate o altă revistă sub titlul „Cele Trei Crișuri pentru popor”; aici se vor publica lucruri folositoare pentru săteni pe înțeleșul și în graiul lor neaoș românesc.
— Pax —

SCRISORI DELA ORAȘE

Din R-Sarat.
La societatea „Economia” din localitate a fost expusă căva timp o originală hartă a României-Mari (scara 1:1.000.000), lucrată în relief de învățătorul Mihail C. Roșca din com. Galben. Harta are în cele patru colțuri patru mari figuri ale neamului: Traian, Decebal, Mihail Viteazul și Regele Ferdinand. Ea va fi expusă și la un muzeu regional, care se va organiza în curând pe lângă Prefectura R-Sarat.
Pe la mijlocul lunii Octombrie au loc la Teatrul Comunal din localitate serbările pentru comemorarea jurnatei de veac a societății academice „România Jună” din Viena. Vor da concursul d-nii Octavian Moșescu, președintele comitetului executiv al societății, Jean Ananasiu, cunoscutul bariton, precum și mai mulți diletanți din localitate.
Cu această ocazie, revista „A-

și la care se joacă numeroase dansuri românești, unele având chiar figuri caracteristice județului nostru.
Din Miercurea-Ciuc (jud. Trei-Seauane).
În ziua de 7 Octombrie cr. s'a ținut în Miercurea Ciuc o expoziție-târg, organizată de „Comisia Zootehnică Județeană” de sub președinția d-lui Șt. Spătaru, prefectul județului.
Au fost expuși: cai, epe, armăsari, apoi tauri, vaci și juninci, cum și oi și porci.
S'au împărțit medalii de aur, argint și de bronz celor mai frumoase animale.
S'au mai împărțit crecătorilor și premii, în bani, începând de la 200 până la 1000 lei de gospodărie, în totul 15 mii de lei, din cari 10 mii au fost adunați prin stăruința prefecturii de județ, iar 5 mii de lei dați de Ministerul Domeniilor.
Premiații au fost toți secui, numai unul a fost român.
Și să mă zică politicianii maghiari că facem deosebiri de naționalitate!
Dar să judece după ce au făcut ei când asupra poporului român.
Noi suntem iertători și buni. Le cerem numai un lucru, în schimb: să fie cetățeni buni și cu respect de legile țării românești.
S. T.

O RECLAMA folositoare se face în „CULTURA POPORULUI” care se tipărește în 56 mii de exemplare.

Specialitățile fabricii de bere CZELL din Cluj
'Hercules'
Bere nutritoare, specialitatea brună din malt dublu — și
'Monoștor'
Bere deschisă — mult apreciată.
din cauza calităților lor neîntrecute s'au dovedit ca marca cea mai superioară. Se capătă pretutindeni.

CURELE DE TRANSMISIUNE
FRĂȚII RENNER & COMP. SOCIETATE ANONIMĂ C. L. U. J.

DACIA-ROMANIA
Societate generală de asigurare
Sediul central: București, strada Wilson 3.
Capital de acțiuni, deplin vărsat... Lei 24.000.000
Rezerve și diverse garanții, peste... Lei 100.000.000

CASA DE PĂSTRARE ȘI CREDIT S. A. PE ACȚIUNI CLUJ.
PIAȚA UNIREI
CAPITAL: 16.000.000 LEI
REZERVA: 15.000.000 LEI
FILIALE: DEJ, DICIOSĂNMARTIN, ALBA-IULIA ȘI TÂRGU-MUREȘ

HUNVALD
Cluj, Str. Vlahuță 3. Telef. 147.
REȘMĂLȚUL OGLINZIȘTRICATE

BANCA ARDELEANĂ ȘI CASA DE ECONOMII S. A.
CLUJ, PIAȚA UNIRII 32.
Capital social 40 milioane lei deplin vărsat. Rezerve 8 milioane lei

Fabrica de bere din Turda S. A.
KORONA GLORIA
CEA MAI GUSTUOASĂ BERE DESCHISĂ DE CALITATE RECONOSCUTĂ CA BUNĂ BERE DIN MALT DUBLU

LIQUERUL BOGSZA
Orice familie își procură pentru casă LIQUERUL BOGSZA pentru că e veritabil și neîntrecut!

BANCA CHRISOVELONI SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ
SUCURSALA CLUJ, STRADA MEMORANDULUI Nr. 8.
CAPITAL SOCIETAR DEPLIN VĂRSAT: LEI 150.000.000.

Societatea Adriatică de Asigurare în Trieste
DIRECȚIUNEA PENTRU ROMÂNIA: CLUJ, STRADA MEMORANDULUI NR. 10.
PRIMEȘTE ASIGURĂRI ÎN RAMURILE: INCENDIU, GRINDINĂ, VIAȚA, FURT PRIN SPARGERE, ACCIDENTE, ETC., ETC., ÎN CONDIȚIUNI AVANTAGIOASE